

KALEVAN KARHUT ÄITI KERHO RY

30-VUOTISHISTORIIKKI

Partiopoikalippukunta Kalevan Karhut oli pyörittänyt toimintaansa jo kymmenen vuotta, ennen kuin äidit vihdoinkin pääsivät jyvälle asiasta ja päättivät perustaa oman piirinsä poikien tukemiseksi. Perustava kokous oli 17.3.1967 ja läsnä oli neljä äitiä (rouvat Halme, Merto, Salminen ja Wallin). Perustamisesta kerrottiin lähettämällä kutsuja seuraavaan kokoukseen.

Äitikerhon kokoukset pidettiin kahden viikon välein aluksi Ilmarinkadun kämpällä, välillä Aaltosen tiloissa ja Kalevan seurakuntatalossa. Vuodesta 1969 äidit ovat kokoontuneet Kalevan kirkon tiloissa. Vuonna 1994 kokoukset siirrettiin kerran kuussa pidettäviksi. Kokoukset ovat samalla olleet ns. työiltoja: niissä on kudottu ja askarreltu. Alkuvuosina työiltoja on piristetty erilaisilla aiheilla. On kuunneltu esitelmiä äitejä niihin aikoihin kiinnostavista aiheista. On opeteltu meikkaamisen taitoja, tutustuttu Tuppervaara-maailmaan, käyty Mummon Kammarissa ja koeteltu omiakin taitoja mm. kuparitöiden tekemisessä ja harkittu jopa omien kangaspuiden hankkimista.

Henkistä vireyttäkin ei ole unohdettu. On tehty teatteri matkoja toisiin kaupunkeihin tamperelaisten teattereiden ohella, on käyty Saarijärvellä ja äiti kerholaisten mökeillä saunomassa. Vuonna 1991 Äitikerho kävi katsomassa, onko naapurimaan pääkaupunki Tukholma vielä paikoillaan.

Äitikerhon pääasiallinen varainkeruumuoto on myyjäisten järjestäminen, joskin mm. teatterilippujen myyntiäkin on aika ajoin kokeiltu. Myyjäistoiminta alkoi 7.5.1967 kirpputorimyyjäisillä ja on jatkunut siitä lähtien kevätmyyjäisinä kirkolla (ns. hernesoppamyyjäiset). Myös joulumyyjäisiin (1980-luvulta lähtien Puisto Emmauksessa) on otettu osaa alusta saakka. Erityisesti 1990-luvun alkupuolella kansantaloudessa vallinnut vahva taantuma näkyi varsinkin kevätmyyjäisten tuotoissa, mutta joulumyyjäisissä Äitikerhon tuotteille on riittänyt aina kysyntää. Jouluruokia ei ole jäänyt myymättä, pikemminkin ne yleensä ovat loppuneet kesken. Kolmen vuosikymmenen aikana pientä ihmettelyä on herättänyt se, että oman lippukunnan jäseniä asiakkaina on ollut erittäin vähän.

Äitikerhosta tuli heti ensimmäisestä vuodesta alkaen perhejuhlien tuki ja turva tarjoilun toteuttajana. Tämä traditio on toistunut vuodesta toiseen. Aina ovat äidit olleet valmiita muonittamaan ja ruokkimaan niin poikia kuin perheitäkin. Vakiintuneeksi käytännöksi onkin nyttemmin muodostunut, että Äitikerho toimii lippukunnan tilaisuuksien "virallisena kahvittajana". Äitikerhon jäsenet ovat osallistuneet ruoanlaittajina lippukuntaleireille ja tukeneet leiritoimintaa paitsi rahallisesti myös ruokia etukäteen tekemällä ja hankkimalla.

Äitikerhon jäsenet ovat vuosien kuluessa osallistuneet lippukunnan talkoisiin, leireihin ja tempauksiin. Saarijärven aluetta ja kämppiä on siivottu, on oltu tempauksissa rastivalvojina, on kokattu, ommeltu partiohuiveja ja joulupukin housuja.

Kaikki Äitikerhon varainkeruu käytetään Kalevan Karhujen hyväksi. Äitikerho on myöntänyt rahaa ruoka-avustuksia leireille ja avustanut erilaisissa tarvike- ja laitehankinnoissa. Näiden 30 vuoden aikana Äitikerhon varoista suurin osa on osoitettu ensin Saarijärven kämpän rakentamiseen ja sittemmin Saarijärven monen moisen tarvekalun hankkimiseen ja kunnostukseen sekä laitehankintoihin. Saarijärven eräkämpän vihkiäiset pidettiin 29.6.1969. Vuonna 1993 Saarijärven leirialueen osto tuli ajankohtaiseksi. Jo vuonna 1992 lippukunnassa keskusteltiin jonkin tontin hankkimisesta lippukunnan käyttöön. Äitikerhon kanta oli, että ensisijaisesti on tehtävä kaikki

mahdollinen, että Saarijärvi saataisiin omaksi. Bonvesta Oy myi Saarijärven alueen 1993 ja tavoitteensa mukaisesti Äitikerho lähti ostohankkeeseen mielihyvin mukaan. Perustettiin Kalevan Karhujen Tuki ry, jonka hallitukseen valittiin lippukunnan, Yllästoimikunnan, Vanhempainneuvoston ja Äitikerhon edustaja. Tuki ry. osti Saarijärven alueen ja Äitikerho osallistui kauppahintaan 10.000,- markalla. Samalla Äitikerho lahjoitti Saarijärven leirialueella jo sijainneen omistamansa eräkämpän Tuki ry:lle.

Vuosien kuluessa on Äitikerhoon osallistujien määrä vaihdellut. Parhaimmillaan illoissa on ollut jopa 20 äitiä. Nykyään kokouksiin osallistuu n. 6 -10 äitiä. Vuosikertomukset osoittavat, että jäsenhankinta vaikuttaa "ikuisuuskysymykseltä". Uusia äitejä on kaivattu ja kaivataan jatkuvasti kerhoon toimimaan poikiemme hyväksi. Mikäli kerhon jäsenistöön ei saada nuorempia äitejä mukaan, tulee Äitikerhosta "mummokerho", joksi jotkut lippukunnan jäsenet sitä jo nimittävätkin. Olemme vuosittain miettineet, miten saisimme uusia äitejä, uusia ideoita ja uusia virikkeitä toimintaamme. Jäsenhankinta on tuottanut vaihtelevasti tuloksia. Joinakin vuosina kerhoon on liittynyt muutamia uusia jäseniä, joinakin taas ei ainoatakaan.

Äitikerho on vuosittain muistanut nykyisiä ja entisiä jäseniään heidän merkkipäivinänsä sekä luonnollisesti myös lippukunnan jäseniä. Lippukunta on muistanut Äitikerhon jäseniä kiittävästi pienoislipuilla, pronssisilla, hopeisilla ja kultaisilla ansiomerkeillä.

Tämä 30 vuotta on hyvä ja vankka perusta, jota mielestämme pitäisi vaalia. Olemme usein miettineet, tunnetaanko lippukunnassa riittävästi Äitikerhon toimintaa ja tavoitteita. Meidän tehtävänä on ehkä entistä paremmin tehdä asiaamme lippukunnan jäsenistön ja luonnollisesti poikien äitien keskuudessa tunnetuksi, mutta vartiolaistetkin voisivat kertoa toiminnastamme kotona. Tuntuukin siltä, että lippukunnan organisaatiosta ja taustayhteisöistä ei tiedoteta riittävästi partiolaisten koteihin.

Äitikerho on vuosia seurannut lippukunnan toimintaa ja osallistunut sen kokouksiin. Erityisenä huolena on partiotoiminnassa havaittu, että sudenpentuajan innostuksen jälkeen poikien määrä vartioissa vähenee. Ajoittain on käyty kriittistäkin - joskin rakentavassa hengessä - keskustelua siitä, mitä lippu kunnassa tulisi tehdä. Varsinkin viime vuosina on tullut sellainen tunne, että nyky-yhteiskunnassa nuorilla on niin runsaasti virikkeitä, että pitäisi vakavasti pohtia, mikä on partiotoiminnan erityinen paikka ja houkuttavuus. Partioaate elää valtakunnassa edelleen hyvin voimakkaana ja nuoret hakeutuvat mielellään lippukuntien toimintaan. Kalevan Karhuilla on oman leiripaikan myötä mitä parhaat edellytykset erätoiminnan ylläpitämiseen ja arvokkaan nuorisotyön jatkamiseen. Äitikerholaiset haluavat sydämestään olla mukana toiminnan kehittämisessä ja auttavat mielellään jatkossakin Karhuja paitsi perinteiksi muodostuneilla tavoilla, myös mahdollisesti uusilla lippukunnan kehittämällä tavoilla.

"Jokainen uusi kausi kasvaa edellisen toiminnasta"